

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

Изх. № 01-00-137

София, 08.06.2015 г.

ДО

Г-Н Д-Р ХАСАН АДЕМОВ

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ТРУДА, СОЦИАЛНАТА И
ДЕМОГРАФСКАТА ПОЛИТИКА
КЪМ 43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

На Ваш: № КТСП-553-08-39/27.05.2015 г.

На Наш: № 01-00-137/28.05.2015 г.

ОТНОСНО: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН АДЕМОВ,

Във връзка с Ваше писмо под горния номер, относно Законопроект за изменение и допълнение на Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя, бих искал да Ви уведомя следното:

Предложенията, направени със законопроекта са основно въпрос на законодателна целесъобразност.

Въпреки това считам, че предлаганите промени са свързани със значително разширяване на приложното поле на закона, като се предлага от фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ да се изплащат гарантирани вземания освен при несъстоятелност на работодателя, и за „присъдени с влязло в сила съдебно решение вземания, произтичащи от трудови правоотношения“, без по отношение на работодателя да е открито производство по несъстоятелност.

В мотивите на вносителя липсва оценка за очакваните финансови последици за бюджета на фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ от прилагането на законопроекта, както и информация за очаквания брой на правоимащите лица. В този смисъл не е спазена разпоредбата на чл. 28, ал. 2, т. 3 от Закона за нормативните актове. Считам, че предложените промени ще доведат до значителни по размер допълнителни разходи по бюджета на фонд „ГВРС“, което от своя страна ще рефлектира върху консолидираната фискална програма.

Освен това, би следвало да се обсъди необходимостта от съответни промени и в чл. 14 от Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя, с който се определят приходоизточниците на Фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“, предвид разширяването на кръга на правоимащите лица.

Също така, предлаганите промени биха довели и до риск от увеличаване финансовите злоупотреби от страна на некоректни работодатели и наети лица по отношение на средствата, които могат да се използват от фонда за ГВРС.

Във връзка с предлаганите промени е необходима и преценка в контекста на международните ангажименти на страната ни, в т.ч. като държава – членка на ЕС. Законът за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя (ЗГВРСНР) е приет в съответствие с Конвенция № 173 на Международната организация на труда, относно защита на вземанията на работниците в случай на несъстоятелност на работодателя и Европейските директиви в тази област, чиято цел е да се осигури минимално ниво на защита на всички работници и служители в случай на неплатежеспособност на работодателя. С оглед на изложеното, сега действащия ЗГВРСНР напълно съответства на международните и европейски норми в областта на социалната защита на трудовите възнаграждения и обезщетенията на работниците и служителите.

Намирам за важно законопроектът да бъде съгласуван и с Министерство на труда и социалната политика, предвид компетенциите на същото в тази област.

В заключение, позволявам си да отбележа, че така предложената редакция на § 8 от законопроекта (касаеща промените в чл.22, ал.3 от закона) няма смисъл и следва изцяло да се преработи, доколкото при посочен в изпълнителните листове размер на вземанията, няма какво да се определя в годишния закон за бюджета на държавното обществено осигуряване.

С оглед на изразеното по-горе, считам направените предложения за неприемливи, поради което, Министерство на финансите не подкрепя предложението за законопроект.

Приложение: съгласно текста.

МИНИСТЪР:

/ВЛАДИСЛАВ ГОРАНОВ/